

[Stavad]

herede fartøjer, selv om det også koster en klækkelig bøde. Flere af mine medarbejdere mener, at det ville kunne betale sig for os under de nuværende forhold, siger han.«

Jeg håber meget, at Per Henriksens overvejelser ikke bliver virkelighed, men det må understreges, at også de tre skibe er uberørt af indgrebet i december 1984.

Når jeg fremfører disse eksempler, er det for at dokumentere, at den nuværende værftskrise har meget lidt at gøre med det indgreb, folketingsret foretog i december 1984. Usolgte anparter, som ikke er omfattet af noget indgreb, er på grund af renteutviklingen blev meget vanskelige at afsætte. Så kan man spørge: når udviklingen har betydet, at leasing- og skibsanparter ikke længere er særlig attraktive investeringer, hvorfor så ikke helt ophæve indgrebet fra december 1984?

Jeg har også set, at udenrigsministeren som fungerende statsminister efter regeringsmødet i sidste uge udtalte, at de borgerlige partier er indstillet på helt at fjerne loftet for begrænsninger i afskrivningsloven, i sig selv en bemærkelsesværdig udtalelse som en kommentar til et regeringsforslag, der opretholder begrænsninger, måske mindre bemærkelsesværdig, når vi kender udenrigsministeren. Det, udenrigsministeren forsøger, er vistnok at få noget billig goodwill til venstre forud for kommunevalget. Man kan også have udenrigsministeren mistænkt for at forsøge at bringe regeringspartierne i en taktisk gunstig situation i forhold til de videre skatteforhandlinger.

Begge dele er lige utiltalende, når regeringen har ønsket at fremsætte et forslag, som man forinden har sikret sig flertal for hos det radikale venstre og hos socialdemokratiet. Det fremmer ikke et positivt klima, når en fungerende statsminister på et aldeles usagligt grundlag forsøger sig med den slags utroværdige udtalelser, ikke mindst når udenrigsministeren som fungerende statsminister ved eller burde vide, inden han fremsætter den slags udtalelser, at socialdemokratiet har foreslået helt at ophæve begrænsningen for afskrivninger på anparter her og nu under den forudsætning, at den slags fradrag fra 1987 bliver ligestillet med andre fradrag med en værdi på 50 pct.

Når vi støtter det forslag, regeringen har lagt frem, har det to forklaringer. For det første: det foregriber ikke de videre skatte-

forhandlinger. Og for det andet: vi kan give den klare melding, at med den foreslåede tilpasning til den nye selskabsskatteprocent på 50 kommer der ikke overraskelser for anpartskøberne, når det nye skattesystem træder i kraft i 1987. Investeringer i skibsanparter er en mere langsigtet investering. Derfor skylder vi herindefra at skabe størst mulig klarhed, så der ikke senere kommer ubehagelige overraskelser.

Må jeg sige om SFs forslag, at vi ikke mener, det er særlig hensigtsmæssigt. Vi tror, at det vil være meget dårligt at lægge den slags afgørelser over i ligningsrådet, men vi er parat til at se på det forslag i udvalget. Vi støtter som sagt ministerens forslag, men er, som det allerede er fremgået, også her åbne, hvis der under udvalgsarbejdet og de videre skatteforhandlinger viser sig mulighed for enighed om at ændre forslaget, bare vi er sikre på, at der ikke opstår nye skattetækningsarrangementer. Ministerens forslag er en tilpasning til den nye selskabsskatteprocent. Partsantallet hæves i 1985 og 1986 til 50. Det tror vi ikke får nogen stor betydning, men der har været ønsker om denne ændring, og det har vi accepteret.

Som det fremgår, tror socialdemokratiet ikke, at disse ændringer vil løse værfternes problemer. Løsningerne skal findes hos industriministerens og i industriministerens forhandlinger med EF, så vi får mere lige konkurrencevilkår. Det vil være positivt, om andre vil lade sig forvirre så meget af kendsgerningerne, at de vil erkende, at uanset hvilke ændringer vi foretager i forhold til leasing- og anpartsreglerne, vil det ikke løse ordreproblemerne på vore værfter i den øjeblikkelige situation.

Socialdemokratiet vil deltage positivt i udvalgsarbejdet, og vi vil også her være lydøre over for saglige argumenter.

Arne Lund (KF):

Skibsværfterne er i krise. Ordrebøgerne er ved at være tomme, og snart bliver beddinge og arbejdspladser også tomme. Det er derfor forståeligt, at skibsværfternes arbejdere og funktionærer, deres ledere og deres ejere, gennem deres organisationer har gjort regering og folketing opmærksom på, at vi må række skibsværfterne en hjælpende hånd.